

Sygn. akt: I 1 C 54/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Jędrzejewski
Protokolant:	protokolant Dorota Plichta

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2017 r. w Gdyni na rozprawie
sprawy z powództwa R. (...) z siedzibą w K.

przeciwko T. N.

o zapłatę

I. Oddała powództwo.

II. Kosztami procesu obciąża powoda uznając je za uiszczone w całości.

UZASADNIENIE

Powód R. (...) z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego T. N. kwoty 3,39 zł oraz odsetek ustawowych od kwoty należności głównej 37,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż powyższe zobowiązanie pozwanego wynika z umowy zawartej przez T. N. z (...) S.A. w W.. Konsekwencją nie uregulowania zobowiązania z tej umowy było powstanie zaległości w wysokości skapitalizowanych odsetek w wysokości 3,39 zł. Przedmiotową wierzytelność w drodze umowy cesji z dnia 6 września 2016 r. została przeniesiona przez P.C. na rzecz na powoda. Wobec powyższego powód skutecznie nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego stając się tym samym aktualnym wierzycielem. Jednocześnie wskazał, iż należność główna jest dochodzona w odrębnym postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Lublinie w postępowaniu elektronicznym.

/pozew – karty 3-4/

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew jak również prawidłowo poinformowany o miejscu i terminie rozprawy nie stawił się na rozprawę.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą do wydania wyroku zaocznego w sprawie jest zgodnie z art. 339 § 1 kpc nie stawienie się pozwanego na rozprawę albo mimo stawienia się nie branie udziału w czynnościach. Jednocześnie § 2 tego przepisu wskazuje, iż w takim przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 230 kpc gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd **mając na uwadze wyniki całej rozprawy**, może te fakty uznać za przyznane.

W myśl ogólnych zasad na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa. W niniejszej sprawie powód dochodząc zapłaty w/w kwoty powinien wykazać zasadność obciążenia pozwanego fakturami na kwoty których dochodzi, charakter umowy jaka łączyła strony, jakie świadczenia w ramach tej umowy powinien pozwany ponieść na rzecz poprzednika prawnego powoda oraz zasadność domagania się na podstawie tej umowy zapłaty kwoty takiej jak wskazana w pozwie od pozwanego. Zdaniem Sądu to powód jako profesjonalista, od którego wymaga się staranności w wyższym stopniu, powinien ponieść wszelkie konsekwencje związane ze swoją niedokładnością, zaniedbaniem i niekonsekwencją. Mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniedbania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

W toku procesu podejmuje się działania i rozumowania zmierzające do ustalenia stanu faktycznego. Udowodnienie faktów w świetle przepisów prawa cywilnego, zwłaszcza art. 6 k.c. polega na uznaniu przez Sąd za prawdziwe zdania o tym fakcie. Elementem istotnym jest więc wynik operacji myślowej dokonywanej przez sąd, a nie jedynie dowodzenie w znaczeniu formalnym sprowadzające się do przedstawienie dowodów przez stronę. Materialnoprawny aspekt zagadnienia onus probandi służy do kwalifikacji prawnej negatywnego wyniku postępowania dowodowego, rozumiane jako wskazanie wpływu nieudowodnienia pewnych faktów na wynik procesu. Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy obciąża stronę, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W związku z powyższym należy uznać, iż wykrycie prawdy przez Sąd ogranicza się w zasadzie do przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez strony. W procesie cywilnym strony mają obowiązek twierdzenia i dowodzenia tych wszystkich okoliczności mogących, stosownie do treści art. 227 k.p.c., być przedmiotem dowodu.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, iż faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie powinien w zasadzie dowieść powód, ale nawet brak zajęcia stanowiska przez pozwanego nie zwalnia powoda od wykazania sądowi, iż żądanie sformułowane w pozwie istnieje.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa poza sformułowaniem żądania nie załączyła do pozwu żadnych wiarygodnych dowodów, które mogłyby potwierdzić jej żądanie. Do pozwu dołączono dokumenty związane z reprezentacją powoda oraz wydruki z danych znajdujących się na nośniku elektronicznym, który jest jedynym dokumentem, który powód przedstawia jako mający udowodnić istnienie roszczenia. W tym dokumencie prywatnym (wystawionym przez powoda) wskazano wysokość żądanych kwot oraz wskazano datę umowy rzekomo łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda. Powód nie poczynił jednak nawet minimum wysiłku, aby przedstawić dokumenty wskazujące na istnienie stosunku zobowiązaniowego i zasadności żądania określonych kwot poza sporządzeniem zestawienia tych kwot na podstawie rzekomo wystawionych dokumentów księgowych. Zasadność wysokości żądanej kwoty oraz jej wymagalność nie została potwierdzona żadnymi dowodami pochodzącymi od poprzednika powoda. Poza słowem powoda, iż żądanie jest zasadne, brak jest jakichkolwiek dowodów. Nie potwierdzenie zasadności roszczenia.

Przewidziany zasadą ogólną art. 6 k.c. rozkład ciężaru dowodu wywiera oczywisty wpływ na to, kto powinien przedstawić dowody z których wynikała by wysokość i zasadność roszczenia powoda wywodzącego skutki prawne z umowy, której treści nawet nie przedstawił.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c., obciążając nimi powoda i uznając je za uiszczone w całości.